

Уговор о легату са Естер Бајер, рођеној у логору на Старом Сајмишту

Потписан је уговор о легату Естер Бајер, Јеврејке рођене у логору Старо Сајмиште, једне од ретких још увек живих жртава Холокауста, чија је породица угушена у „душегупки“.

Уговором госпођа Бајер поклања Удружењу за културу, уметност и међународну сарадњу Адлигат целу своју библиотеку и архиву, укључујући оригиналне предратне фотографије њене породице, као и мноштво предмета из њеног стана, пре свега везаних за Јевреје у Србији.

Када је њена мајка одведена у највећи немачки логор на европском Југоистоку, што је Старо Сајмиште тада било, убрзо је услед лоших услова и стреса добила превремене трудове и у седмом месецу родила дете које је тада имало свега 900 грама. Више чланова породице који су били са њом у заточеништву у том тренутку, били су свесни да новорођенче не може преживети тешке логорске услове. Зато су се договорили да покушају да бебу прокријумчаре у торбама за хлеб, што им је и успело. Дете које је тада било мање од векне хлеба, однето је у Звечанску. Дуго није имала свој креветац, већ је спавала у кутији за ципеле напуњеној ватом. Како су немачки окупатори редовно проверавали да ли се у доми скривају јеврејска деце, беби су дали српско име Олгица.

Није дуго прошло како је мала Олгица пронашла дом у сиротишту, а цела њена породица која је остала у логору – родитељи, бака и дека, стричеви – сви су угушени у „душегупки“, током војне до масовне гробнице у Јајинцима.

Тек после завршетка рата капетан речног брода Вилим Бајер,

Олгицин деда са очеве стране, долази по њу. У знак сећања на мајку, Олгица ће после рата узети име Естер, а и када се удала задржала је презиме Бајер, као захвалност деди уз којег је одрасла.

„Прича о Естер Бајер сведочанство је како живот, као вода – увек нађе свој пут и ако је неко рођен под срећном звездом, могуће је да од ‘векне’ од 900 грама у логору – доживи дубоку и срећну старост“, каже Роберт Чобан, на чији иницијативу је потписан уговор о легату.

„Поклони госпође Бајер свакако су један мост који нас спаја са сопственом прошлошћу, али и са једним народом који је био и остао важан део наше земље. Чуваћемо их са посебном пажњом у Адлигатовом Дому легата“, каже Виктор Лазић, председник Удружења Адлигат.